

Módosítva: 2016.06.10., 2023. 09. 28.

332. Jellinek Harry

1952-2000

7 doboz = 0,84 ifm.

Jellinek Harry Rimaszombatban született, 1924. november 25-én és Budapesten hunyt el 2005. január 6-án. Születésekor Rimaszombat már az újonnan alakult Csehszlovákiához tartozott. Az ottani magyar gimnázium elvégzése után, szülővárosának 1938-ban Magyarországhoz történt visszacsatolása révén, a debreceni egyetemen kezdhetett el orvosi tanulmányait. Két év után azokat Budapesten folytatva 1950. szeptember 8-án nyert "Cum laude" minősítéssel diplomát. Mindkét egyetemen részt vállalt a Medikus Kör munkájában. Végzése után gyakornok, majd 1951-től tanársegéd. 1954-től először mint megbízott, 1955-től kinevezett adjunktus, 1956 ősze óta pedig az intézet docense. Medikusként a Rókus Kórház Patológiai Osztályán Zalka professzor hatására kötelezte el magát a patológia mellett. Zalka professzorral együtt jött át az egyetemre az 1948-ban újra megalakított II. sz. Patológiai Intézetbe, melynek megszervezésében is részt vett. Tehetsége, fáradhatatlan szorgalma, rendkívüli munkabírása és szervező készsége révén pályáján gyorsan haladt előre. 1953-ban adjunktus, 1956-tól, Zalka professzor korai halálát követően, Haranghy professzor mellett docensként tevékenykedik. Közben, 1954-ben szakképesítést szerez a kórbonctan kórszövettan tárgykörében. Már IV. éves korától részt vett a kórbonctani szakkör munkájában. Megszervezte az 1956 őszi kiégett intézet újjáépítését, bővítését, oktatását és megteremtette a kísérletes patológiai kutatás alapjait. Kezdeményező készsége, áttekintő képessége, lényegre törő, következetes tárgyalási stílusa elismertté és közismertté tette, 1962-65-ig dékán helyettesnek választották. Angiopatológiai vizsgálatait a nagyerek regenerációjának kísérletes tanulmányozásával kezdte (ebből kandidált 1959-ben), és az általa létrehozott, egyre bővülő munkacsoport vezetőjeként folytatta. Szorgalmazta a modern metodikák bevezetését, és azok rutinpatológiai alkalmazását. Munkatársaival kollegiális baráti kapcsolatot alakított ki, és a teljesítményt, a kezdeményezést s a szüntelen önképzést sarkaló közösséget teremtett. 1967. augusztus 15-től 1968. július 1-ig megbízott, majd ezt követően kinevezett intézetigazgató. 25 éves intézetvezetői tevékenysége alatt számos klinikopatológiai indíttatású oktatási reformot kezdeményezett és vitt sikerre az intézetben és a karon. 1959-től az orvostudományok kandidátusa, 1965-től doktora. A hallgatók szerették pózmentes, közvetlen előadásmódjáért, humoráért. Az Egyetemi Tanács 1994-ben professor emeritus címmel ismerte el munkásságát. Aktív résztvevője és formálója volt a szakmai és tudományos közéletnek. Élete végéig tagja volt a Magyar Pathológus Társaságnak és a Magyar Arteriosclerosis Társaságnak, vezette az Országos Patológiai Intézetet. Számos tudományos és továbbképző konzultációt, hazai és nemzetközi kongresszust szervezett, és úttörő módon kezdeményezte a Magyar Divízió megalakulását a Nemzetközi Patológiai Akadémia (IAP) keretében. A Heidelbergi-Freiburgi, Páduai és Berlieni Egyetemekkel kötött együttműködési szerződések elismeréseként az Egyetemi Tanács az "Egyetem Tiszteletbeli Konzulja" címmel tüntette ki. Számos hazai és külföldi kitüntetéssel ismerték el tudományos munkáját. Közelgő 80 éves születésnapja alkalmából a Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztjével ismerték el munkás életének messzeható eredményeit. Korábbi munkatársai, tanítványai közül számos intézet- és klinikavezető professzor, főorvos és elismert kutató, oktató került ki. Ő maga mindent elkövetett, hogy embereinek és az új magyar orvosnemzedék arra érdemes képviselőinek nemzetközi elismertségét elősegítse. Haláláig oktatott, szervezett és tanácsaival segítette a patológia ügyét, tanítványainak szakmai előmenetelét. A Semmelweis Egyetem Baráti Köre 1992. április 29-i közgyűlésén választotta ügyvezető elnökévé. Fontosabb kitüntetései: Jendrassik emlékérem (1965), Semmelweis érem arany fokozat (1972), Baló József emlékérem (1984), Munka érdemrend arany fokozat (1984), Szent-Györgyi Albert díj (1993), Professor emeritus (1999), Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztje (2004).

1. doboz Országos Pathológiai Intézet iratai 1990-2000
2. doboz IAP levelézs 1990-1993
Egyéb levelezés: Baló Andorné, dr. Kerényi Tibor, dr. Marktanner Ralf,
dr. Pados Gyula, dr. Scheller Albert.
Külföldi kapcsolatokról beszámoló 1977-1999
3. doboz Nemzetközi kapcsolatok 1984-1985
Berlin 1980-1986
Freiburg 1983-1993
ULM 1984-1985
4. doboz Kongresszusok 1975-1992
5. doboz Kongresszusok 1993-1996
6. doboz Kéziratok 1982-1986
Metszetek
7. doboz Különlenyomatok 1952-1982
Vegyes 1978-2000